ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
ที่ สน. 17/2543
เรื่อง กำหนดปัจจัยในการพิจารณาความร้ายแรงของพฤติกรรมอันเป็น
ลักษณะต้องห้ามสำหรับบุคคลที่ขอรับหรือได้รับความเห็นชอบ
เป็นผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 9 วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กน. 16/2543 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการให้ความเห็นชอบผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล และการจัดการกองทุนส่วนบุคคลของผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2543 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

"ผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล" หมายความว่า กรรมการหรือพนักงานของบริษัทจัดการที่ได้รับมอบหมายจากบริษัทจัดการนั้นให้มีอำนาจตัดสินใจลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นให้แก่ลูกค้า

"บริษัทจัดการ" หมายความว่า บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคล

"ลูกค้า" หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลที่มอบหมายให้บริษัทจัดการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ทั้งนี้ ในกรณีที่บริษัทจัดการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คำว่า "ลูกค้า" หมายความถึง กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

"ประกาศ ที่ กน. 16/2543" หมายความว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กน. 16/2543 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการให้ความเห็นชอบผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล และการจัดการกองทุนส่วนบุคคลของผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2543

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อ 2 เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามข้อ 9 วรรคสอง แห่งประกาศ ที่ กน. 16/2543 สำนักงานจึงกำหนดให้ใช้ปัจจัยต่อไปนี้ในการพิจารณาระดับความร้ายแรงของพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่ขอรับหรือได้รับความเห็นชอบเป็นผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล

(1) ปัจจัยหลัก ซึ่งหมายถึง ข้อเท็จจริงประเภทที่สำนักงานให้น้ำหนักในการพิจารณามากกว่าข้อเท็จจริงอื่น ได้แก่

(ก) ขอบเขตของผลกระทบจากพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม เช่น มีผลกระทบต่อตลาดเงินหรือตลาดทุน กระทบต่อประชาชนโดยรวม หรือกระทบต่อบุคคลเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

(ข) นัยสำคัญของพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม เช่น จำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง ปริมาณธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

(ค) ผู้รับประโยชน์จากผลของพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม

(2) ปัจจัยรอง ซึ่งหมายถึง ข้อเท็จจริงประเภทที่สำนักงานใช้เพื่อการเพิ่มหรือลดน้ำหนักในการพิจารณาข้อเท็จจริงโดยรวม ได้แก่

(ก) ความเกี่ยวข้องของบุคคลต่อพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม เช่น เป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน เป็นต้น

(ข) ความซับซ้อนของลักษณะการกระทำหรือเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำ เช่น การใช้ชื่อบุคคลอื่น หรือการตั้งบริษัทอำพราง เป็นต้น

(ค) ประวัติพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้ามในเรื่องเดียวกันในอดีต

(ง) การจงใจฝ่าฝืนหรือละเลยกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(จ) พฤติกรรมอื่นในภายหลัง เช่น ให้ข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคดีหรือการดำเนินคดี หรือปิดบังอำพรางหรือทำลายพยานหลักฐานในคดี หรือให้การเท็จ เป็นต้น

ข้อ 3 กำหนดระยะเวลาห้ามมิให้บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามประกาศ ที่ กน. 16/2543 ขอรับหรือได้รับความเห็นชอบเป็นผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลมีดังต่อไปนี้

ประเภทของลักษณะต้องห้าม	**ระดับความร้ายแรงของพฤติกรรม**	**ระยะเวลาสูงสุดที่จะพิจารณาไม่ให้ความเห็นชอบ**
ข้อ 3(9) (10) (11) (12) (13) (14) หรือ (15) แห่งประกาศ ที่ กน. 16/2543	เล็กน้อย ปานกลาง รุนแรง	หนึ่งปี สามปี ห้าปี

ประเภทของลักษณะต้องห้าม	ระดับความร้ายแรงของพฤติกรรม	ระยะเวลาสูงสุดที่จะพิจารณาไม่ให้ความเห็นชอบ
ข้อ 3(16) หรือ (17) แห่งประกาศ ที่ กน. 16/2543	เล็กน้อย ปานกลาง รุนแรง	หนึ่งปี สองปี สามปี
ข้อ 3(18) แห่งประกาศ ที่ กน. 16/2543	เล็กน้อย ปานกลาง รุนแรง	หกเดือน หนึ่งปี สองปี

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

(นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล)
เลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์